

১৯৫১ চন, ১ অক্টোবৰ

আয়কৰ আয়ুক্ত, বম্বে বনাম ফিনলে মিলছ লিমিটেড

[মুখ্য ন্যায়াধীশ হৰিলাল কানিয়া, মেহেৰ চান্দ মহাজন আৰু ন্যায়াধীশ চন্দ্ৰশেখৰ আয়েৰ]

ভাৰতীয় আয়কৰ আইন (১৯২২ চনৰ xi), ধাৰা ১০(২) (xv)- পণ্যচিহ্ন বা বাণিজ্যচিহ্ন পঞ্জীয়নৰ বাবে কৰা ব্যয়-ব্যৱসায়িক ব্যয় হওক- পঞ্জীয়নৰ প্ৰভাৱ।

১৯৩৭ চনৰ ২৫ জানুৱাৰীৰ আগতে ব্যৱহাৰ নোহোৱা নিজৰ পণ্যচিহ্নসমূহ প্ৰথমবাৰৰ বাবে পঞ্জীয়ন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বস্ত্ৰ সামগ্ৰী নিৰ্মাণ আৰু বিক্ৰী কৰা কোম্পানী এটাই কৰা ৰাজহ ব্যয় ধাৰা ১০(২)ৰ অধীনত অনুমোদিত কৰ্তন(xv) ভাৰতীয় আয়কৰ আইনখনৰ অধীনত। পঞ্জীয়নৰ পিছত পণ্যচিহ্ন এটা পৃথকে নিযুক্তি দিব পৰা গ'ল আৰু কেৱল ব্যৱসায়ৰ সদৃশ্য অংশ হিচাপে নহয়, পঞ্জীয়নৰ বাবে ব্যয় মূলধনী ব্যয় নহয়। ই কেৱল পণ্যচিহ্নৰ মালিকক দিয়া অতিৰিক্ত আৰু আকস্মিক সুবিধা; ই পণ্যচিহ্নটোৰ লগত একো যোগ নকৰে।

বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানত দৃঢ়তাৰে।

আয়কৰ আয়ুক্ত, বম্বে বনাম দ্য চেঞ্চুৰী স্পিনিং আৰু ৰেভিং এণ্ড মেনুফেক্চাৰিং কোম্পানী লিমিটেড ([১৯৪৭] ১৫ আই.টি.আৰ. ১০৫) অনুমোদিত। ব্ৰিটিছ ইনচুলেটেড এণ্ড হেলছবাই কেবলছ লিমিটেড বনাম আথাৰটন ([১৯২৬] এ. চি. ২০৫), চাউদাৰ্ন বনাম বৰাক্স কনচলিডেটেড লিমিটেড ([১৯৪২] ১০ আই.টি.আৰ. ছপ্প. ১), হেনৰিকচেন বনাম গ্ৰাফটন হোটেল লিমিটেড ([১৯৪২] ২ কে.বি. ১৮৪) উল্লেখ কৰা হৈছে।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ১৯৫০ চনৰ দেৱানী আপীল নং ১০৩।

বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (মুখ্য ন্যায়াধীশ চাগলা আৰু ন্যায়াধীশ টেণ্ডেলকাৰ) ২৫ মাৰ্চ, ১৯৪৯ তাৰিখৰ ৰায়দানৰ পৰা আপীল, ১৯৪৮ চনৰ আয়কৰ ৰেফাৰেন্স নং ৩১ত।

আপীলকাৰীৰ হৈ ভাৰতৰ এটৰ্নী জেনেৰেল এম চি চেটালভাদ (তেওঁৰ সৈতে জি.এন. জোশী)।

আৰ.জে.কোলাহ, প্ৰতিবাদকাৰীৰ বাবে।

১৯৫১ অক্টোবৰ ১. আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰা হৈছিল-

মুখ্য ন্যায়াধীশ কানিয়া- এইটো বোম্বাইৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ পৰা কৰা আপীল আৰু ইয়াৰ উদ্ভৱ হৈছে আয়কৰ ন্যায়াধিকাৰণে দাখিল কৰা এটা প্ৰশ্নৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰকাশ কৰা মতামতৰ পৰা। বস্ত্ৰগত তথ্যবোৰ এইবোৰ। উত্তৰদাতাজন বস্ত্ৰ সামগ্ৰী নিৰ্মাণ আৰু বিক্ৰীৰ ব্যৱসায় চলাই থকা বস্ত্ৰ কল কোম্পানী। ১৯৪৩-৪৪ আৰু ১৯৪৪-৪৫ চনৰ মূল্যায়ন বৰ্ষৰ বাবে, ১৯৪১, ১৯৪২ আৰু ১৯৪৩ চনৰ কেলেণ্ডাৰ বৰ্ষৰ সৈতে সমাপ্ত হোৱা হিচাপ-নিকাচৰ সময়ছোৱা সামৰি, উত্তৰদাতাই প্ৰথমবাৰৰ বাবে ইয়াৰ পণ্যচিহ্ন পঞ্জীয়ন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কৰা ব্যয়ৰ দাবী কৰিছিল যিবোৰ পূৰ্বে ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাছিল ১৯৩৭ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰীলৈকে, ৰাজহ ব্যয় হিচাপে আৰু উক্ত সময়ছোৱাৰ বাবে ইয়াৰ আয়ৰ পৰা অনুমোদিত কৰ্তন হিচাপে, ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ১০(২)(xv)ৰ অধীনত। বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ পিছত আয়কৰ আয়ুক্ত, বম্বে বনাম চেঞ্চুৰী স্পিনিং এণ্ড ৰেভিং এণ্ড মেনুফেক্চাৰিং কোম্পানী লিমিটেড(°), ন্যায়াধিকাৰণে মূল্যায়কৰ দাবীৰ অনুমতি দিলে। আপীলকাৰীৰ ইচ্ছামতে ন্যায়াধিকাৰণে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতামতৰ বাবে তলত দিয়া প্ৰশ্নটো দাখিল কৰে:-

"গোচৰৰ তথ্য অনুসৰি, ১৯৩৭ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰীৰ আগতে ব্যৱহাৰ নোহোৱা নিজৰ পণ্যচিহ্নসমূহ প্ৰথমবাৰৰ বাবে পঞ্জীয়ন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মূল্যায়িত কোম্পানীয়ে কৰা ব্যয় আৰু ৰাজহ ব্যয় ভাৰতীয় আয়কৰ আইনখনৰ ধাৰা ১০(২)(xv)ৰ অধীনত অনুমোদিত কৰ্তন নেকি?"

উচ্চ ন্যায়ালয়ে পূৰ্বৰ সিদ্ধান্তৰ পিছত আৰু ১৯৩৭ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পিছত পণ্যচিহ্নসমূহ ব্যৱহাৰলৈ অহাৰ সত্যটোৱে ফলাফলত কোনো পাৰ্থক্য নকৰা বুলি বিবেচনা কৰি, প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ইতিবাচক বুলি দিলে। বম্বেৰ আয়কৰ আয়ুক্তই আমাৰ ওচৰত আবেদন জনাই আহিছে।

আপীলকাৰীৰ হৈ যুক্তি দিয়া হৈছিল যে কোনো নিৰ্দিষ্ট বিতৰণ মূলধনী বা ৰাজহ প্ৰকৃতিৰ আছিল নেকি সেই প্ৰশ্নটো ব্ৰিটিছ ইনচুৰেটেড এণ্ড হেলছবাই কেবলছ লিমিটেড বনাম আথাৰটন(২) গোচৰত উল্লেখ কৰা নীতি অনুসৰি সিদ্ধান্ত ল'ব লাগিব। সেই ক্ষেত্ৰত ইনচুৰেটেড কেবল নিৰ্মাতাৰ ব্যৱসায় চলোৱা কোম্পানীটোৱে নিজৰ কেৰাণী আৰু কাৰিকৰী কৰ্মচাৰীৰ বাবে পেঞ্চন পুঁজি স্থাপন কৰিছিল। এই পুঁজিটো এটা ট্ৰাষ্ট ডীডৰ দ্বাৰা গঠন কৰা হৈছিল য'ত সদস্যসকলে তেওঁলোকৰ দৰমহাৰ শতাংশ পুঁজিটোত অৱদান আগবঢ়াব লাগে আৰু কোম্পানীয়ে সদস্যসকলৰ অৱদানৰ আধা সমান পৰিমাণৰ ধন আগবঢ়াব লাগে; আৰু ইয়াৰ উপৰিও কোম্পানীয়ে পুঁজিৰ কেন্দ্ৰবিন্দু গঠন কৰিবলৈ আৰু তেতিয়াৰ বৰ্তমানৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বিগত বছৰবোৰত সেৱা আগবঢ়োৱাৰ বাবে পেঞ্চনৰ বাবে পদমৰ্যাদা কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ধনৰাশি প্ৰদান কৰিবলৈ £ ৩১,৭৮৪ ৰাশি আগবঢ়াব লাগে। সেই ৰাশিটো নিৰিখ নিৰ্ধাৰণ গণনাৰ দ্বাৰা এই ভিত্তিত পোৱা গৈছিল যে যিটো বস্ত্বৰ বাবে ইয়াক দিয়া হৈছিল, সেইটো লাভ হ'লে শেষত ৰাশিটো শেষ হৈ যাব। হাউছ অৱ লৰ্ডছৰ মতে এই পৰিশোধ মূলধনী ব্যয়ৰ প্ৰকৃতিৰ আৰু সেয়েহে ই কোনো গ্ৰহণযোগ্য কৰ্তন নহয়। যদিও হাউছ অৱ লৰ্ডছৰ বিভিন্ন সদস্যই প্ৰকাশ কৰা মতামতত দৃষ্টিভংগী সম্পূৰ্ণৰূপে একে নহয়, লৰ্ড কেভে তেওঁৰ ভাষণত উল্লেখ কৰা নীতিটোক মূলধনী ব্যয় আৰু ৰাজহ ব্যয়ৰ মাজত পাৰ্থক্য স্থাপনৰ বাবে এক নিৰাপদ পৰীক্ষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰা হৈছে। এইটো স্বীকাৰ কৰা হৈছিল যে ব্যয় কৰা ধনৰ পৰিমাণ, প্ৰয়োজনীয়তা নহয় আৰু বাণিজ্যৰ বাবে প্ৰত্যক্ষ আৰু তাৎক্ষণিক লাভালাভৰ লক্ষ্যৰে, কিন্তু স্বেচ্ছাই আৰু বাণিজ্যিক সুবিধাৰ ভিত্তিত, আৰু পৰোক্ষভাৱে ব্যৱসায় চলাবলৈ সহায় কৰাৰ বাবে, এতিয়াও সম্পূৰ্ণৰূপে আৰু কেৱল বাণিজ্যৰ উদ্দেশ্যে ব্যয় কৰা হ'ব পাৰে। লৰ্ড চাঞ্চেলৰে লক্ষ্য কৰিছিল যে প্ৰশ্নটো সত্যৰ প্ৰশ্ন যেন লাগিছিল যিটো প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ সন্মুখত অনা প্ৰমাণৰ ওপৰত আয়ুক্তসকলে সিদ্ধান্ত লোৱা উচিত আছিল। মূলধন ব্যয় হৈছে এক বস্ত্ব যিটো এবাৰ আৰু সকলোৰে বাবে ব্যয় কৰা হ'ব আৰু উপাৰ্জন ব্যয় হৈছে এনে এটা বস্ত্ব যি প্ৰতি বছৰে পুনৰাবৃত্তি হ'ব সেইটো সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ বাবে এক উপযোগী উপাদান বুলি গণ্য কৰা হৈছিল কিন্তু নিশ্চিতভাৱে নিৰ্ণায়ক সত্য নাছিল। লৰ্ড চাঞ্চেলৰে নিম্নলিখিত ধৰণে লক্ষ্য কৰিছিল:- " কিন্তু যেতিয়া ব্যয় কৰা হয়, কেৱল এবাৰ আৰু সকলোৰে বাবে নহয়, কিন্তু বাণিজ্যৰ স্থায়ী লাভালাভৰ বাবে এটা সম্পদ বা সুবিধা অস্তিত্বলৈ অনাৰ লক্ষ্যৰে, মই ভাবো যে এনে ব্যয়ক ৰাজহৰ বাবে নহয় কিন্তু মূলধনৰ বাবে সঠিকভাৱে দায়ী বুলি গণ্য কৰাৰ যথেষ্ট ভাল কাৰণ আছে। "

ইয়াত প্ৰকৃত স্থিতি সঠিকভাৱে প্ৰশংসা কৰিবলৈ পৰৱৰ্তী সময়ত লক্ষ্য কৰা প্ৰয়োজন ভাৰতীয় বাণিজ্য চিহ্ন আইন, ১৯৪০ৰ প্ৰাসঙ্গিক ব্যৱস্থাসমূহ। এইটো উল্লেখ কৰিব পাৰি যে এই আইনৰ আগতে ভাৰতত কোনো বাণিজ্য চিহ্ন আইন নাছিল কিন্তু এইটো স্বীকৃত হৈছিল যে এটা কাৰ্য সামগ্ৰী পাছ কৰাৰ বাবে কৰা কাৰ্যৰ পৰা স্বতন্ত্ৰভাৱে এটা বাণিজ্য চিহ্ন উলংঘনৰ বাবে আছিল। আইনখন প্ৰস্তাৱনাৰ সৈতে আৰম্ভ হয় "আনহাতে পঞ্জীয়নৰ ব্যৱস্থা কৰাটো সমীচীন আৰু বাণিজ্য চিহ্নৰ অধিক কাৰ্যকৰী সুৰক্ষা..." আইনখনৰ ধাৰা ২ (১) এ বাণিজ্য চিহ্ন এটোক এনেদৰে সংজ্ঞায়িত কৰে অৰ্থাৎ "ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ব্যৱহৃত বা প্ৰস্তাৱিত চিহ্ন সূচিত কৰাৰ উদ্দেশ্যে সামগ্ৰীৰ সৈতে সম্পৰ্ক বা ব্যৱসায়ৰ সময়ত এটা সংযোগ সূচিত কৰিবলৈ সামগ্ৰী আৰু কিছুমান ব্যক্তিৰ চিহ্নটো ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ আছে, সেই ব্যক্তিজনৰ পৰিচয়ৰ সৈতে হওক বা অবিহনেই হওক।" ধাৰা ১৪ য়ে এটা বাণিজ্য চিহ্নৰ স্বত্বাধিকাৰীক বাণিজ্য চিহ্ন পঞ্জীয়ন কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। মহান্যায়বাদীয়ে, আপীলকাৰীৰ হৈ, তেওঁৰ বিবাদৰ সমৰ্থনত ধাৰা ২০, ২১, ২৮ আৰু ২৯ ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল। তেওঁ যুক্তি দিছিল যে বাণিজ্য চিহ্ন আইনৰ আগতে, যদিও বাণিজ্যচিহ্ন স্বত্বাধিকাৰীয়ে তেওঁৰ বাণিজ্যচিহ্ন উলংঘনৰ বাবে এক পদক্ষেপ বজাই ৰাখিব পাৰে আৰু এনে ক্ষেত্ৰত পদক্ষেপৰ কাৰণ সামগ্ৰী বোৰ অনুমোদন কৰাৰ বাবে কৰা কাৰ্যৰ কাৰণতকৈ একেবাৰে পৃথক আছিল, বাণিজ্যচিহ্ন আইনৰ দ্বাৰা বাণিজ্যচিহ্নৰ গৰাকীৰ অধিকাৰ ধাৰা ২১-ৰ দ্বাৰা বৃদ্ধি কৰা হয়, আৰু ইয়াক বাণিজ্যচিহ্ন আইনৰ ধাৰা ২৮ আৰু ২৯ ৰ অধীনত সদৃশ্যৰ পৰা স্বতন্ত্ৰভাৱে আৱণ্টনযোগ্য কৰি তোলা হৈছে। ওপৰত উল্লেখ কৰা অনুসৰি এই প্ৰশ্নটোৱে এনেদৰে নিজকে সমাধান কৰে যে এই দুটা ঘটনাৰ কাৰণে গোচৰটো লৰ্ড চাঞ্চেলৰ কেভে নিৰ্ধাৰণ কৰা নীতিৰ ভিতৰত পৰে নেকি।

আমাৰ মতে, আপীলকাৰীৰ হৈ আস্থান জনোৱা বিবাদ বিফল হ'ব লাগিব। এইটো দাবী কৰা নহয় যে বাণিজ্য চিহ্ন আইনৰ দ্বাৰা এটা নতুন সম্পদ অস্তিত্বত আহিছে, তাৰ পৰিৱৰ্তে দাবী কৰা হৈছিল যে এক স্থায়ী প্ৰকৃতিৰ এটা সুবিধা অস্তিত্বত আহিছিল। এইটো তৰ্ক কৰা হৈছিল যে যিদৰে যন্ত্ৰপাতিয়ে অধিক উৎপাদনশীল ক্ষমতা সৃষ্টি কৰি কাৰ্যকৰীকৰণৰ দ্বাৰা অধিক মূল্য প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে, বৰ্তমানৰ ক্ষেত্ৰত বাণিজ্য চিহ্ন আইনৰ আগতে থকা বাণিজ্য চিহ্নটোৱে এই আইনৰ কাৰণে এক স্থায়ী প্ৰকৃতিৰ সুবিধা প্ৰাপ্ত কৰিছিল আৰু ইয়াৰ অধীনত পঞ্জীয়নৰ বাবে পৰিশোধ কৰা মালিক মূলধন ব্যয়ৰ প্ৰকৃতিত আছিল। আমাৰ মতে, এই সাদৃশ্যটো বিভ্ৰান্তিকৰ। কিছুমান নতুন আৱিষ্কাৰৰ অন্তৰ্ভুক্তিৰ দ্বাৰা ইয়াৰ উন্নতিৰ কাৰণে অধিক উৎপাদনশীল ক্ষমতা অৰ্জন কৰা যন্ত্ৰপাতিবোৰ স্বাভাৱিকতে সেই প্ৰক্ৰিয়াটোৰ দ্বাৰা এক নতুন আৰু পৰিৱৰ্তিত সম্পদ হৈ পৰে। যেতিয়ালৈকে যন্ত্ৰপাতি স্থায়ী হয়, যন্ত্ৰপাতিৰ গৰাকীৰ সুবিধাৰ বাবে উন্নতি অব্যাহত থাকে। এখন জৰাজীৰ্ণ ঘৰৰ চাল অধিক মজবুত চালৰ দ্বাৰা সলনি কৰাটো একে পৰ্যায়ত থিয় হৈ আছে। অৱশ্যে বাণিজ্য চিহ্ন আইনৰ ফলাফল মাত্ৰ দুটা। পঞ্জীয়নৰ দ্বাৰা, মালিকক তেওঁৰ বাণিজ্য চিহ্নৰ মালিকীস্বত্ব প্ৰমাণ কৰাৰ বাধ্যবাধকতাৰ পৰা মুক্ত কৰা হয়। ইয়াক পঞ্জীয়ন প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰস্তুত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাথমিক ভাৱে প্ৰমাণিত বুলি গণ্য কৰা হয়। এনেদৰে ই কেৱল তেওঁক আগশাৰীৰ প্ৰমাণৰ সমস্যাৰ পৰা ৰক্ষা কৰে, মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, আদালতত, তেওঁৰ শিৰোনামটো বাণিজ্য চিহ্নত প্ৰমাণ কৰিবলৈ। এইটো কোৱা হৈছে যে পঞ্জীয়নৰ প্ৰকৃতি হৈছে উলংঘনকাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে এক সস্তা আৰু অধিক পোনপটীয়া প্ৰতিকাৰৰ সৈতে ব্যৱসায়ীক আনুষঙ্গিক সুৰক্ষা সজ্জিত কৰা। পঞ্জীয়ন বাতিল কৰক আৰু তেওঁৰ বাণিজ্যচিহ্নৰ স্বত্ব নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ এতিয়াও উমৈহতীয়া আইনত তেওঁৰ অধিকাৰ বলবৎ কৰিব পাৰি। আমাৰ মতে, ইয়াৰ পঞ্জীয়নৰ বাবে পৰিশোধক মূলধন ব্যয় কৰাৰ বাবে এইটো এনে সম্পদ বা সুবিধা নহয়। এই সন্দৰ্ভত এইটো লক্ষ্য কৰাটো উপযোগী হ'ব পাৰে যে সম্পত্তিৰ শিৰোনাম ৰক্ষা কৰাত কোম্পানী এটাৰ দ্বাৰা কৰা ব্যয়ক মূলধন প্ৰকৃতিৰ ব্যয় বুলি গণ্য কৰা নহয়। চাউদাৰ্ণ (এইচ.এম. কৰ পৰিদৰ্শক) বনাম বৰেক্স কনচালিডেটেড লিমিটেড(°), ইয়াত কোৱা হৈছে যে য'ত এক স্থিৰ মূলধন সম্পদ অধিগ্ৰহণ বা উন্নতকৰাৰ বাবে এক পৰিমাণৰ ধন ৰখা হয়, ই মূলধনৰ বাবে দায়ী, কিন্তু যদি পৰিশোধৰ দ্বাৰা স্থিৰ মূলধন সম্পদত কোনো পৰিৱৰ্তন কৰা নহয়, ই ৰাজহৰ বাবে সঠিকভাৱে দায়ী, সাৰ্থকভাৱে মূলধনগাঁথনি ৰক্ষণাবেক্ষণ বা কোম্পানীৰ মূলধন সম্পদৰ বিষয়। আমাৰ মতে, পঞ্জীয়নৰ দ্বাৰা বাণিজ্য চিহ্নৰ গৰাকীয়ে প্ৰাপ্ত কৰা সুবিধা এই শ্ৰেণীৰ ব্যয়ৰ ভিতৰত পৰে। পঞ্জীয়নৰ পিছত এটা বাণিজ্য চিহ্ন পৃথকে আৱণ্টন কৰিব পাৰি, আৰু কেৱল ব্যৱসায়ৰ সদৃশ্য অংশ হিচাপে নহয়, এই টোৱে পঞ্জীয়নৰ বাবে ব্যয়ক মূলধন ব্যয় নকৰে। এইটো কেৱল বাণিজ্য চিহ্নৰ গৰাকীক দিয়া এটা অতিৰিক্ত আৰু আনুষঙ্গিক সুবিধা। এইটোৱে নিজেই বাণিজ্যচিহ্নত একো যোগ নকৰে।

উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ত এই কথাৰ ওপৰত কিছু গুৰুত্ব দিয়া হৈছে যে পঞ্জীয়নৰ কাৰণে বাণিজ্য চিহ্নৰ ম্যাদ মাত্ৰ সাত বছৰৰ বাবে হয়, আৰু এনেদৰে ইয়াৰ সেই স্থায়ীত্ব নাই যিটো সাধাৰণতে ইয়াক মূলধন ব্যয় কৰাৰ বাবে আৰু এক স্থায়ী চৰিত্ৰৰ লাভালাভৰ অস্তিত্ব প্ৰমাণ কৰিবলৈ ব্যয়ৰ প্ৰয়োজন হয়। বিজ্ঞ মহান্যায়বাদী জনে দাবী কৰিছিল যে যিহেতু পঞ্জীয়নৰ লাভালাভ সাত বছৰ ধৰি চলিছিল, অৰ্থাৎ সীমিত সময়ৰ বাবে, ই পঞ্জীয়নৰ ব্যয়ক মূলধন ব্যয় হিচাপে গণ্য কৰাত বাধা দিছিল, এই দৃষ্টিভঙ্গী টো অশুদ্ধ আৰু সেই বিবাদৰ বাবে তেওঁ হেনৰিকসেন (কৰ পৰিদৰ্শক) বনাম গ্ৰাফটন হোটেল লিমিটেডৰ (°) ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল। সেই ক্ষেত্ৰত, ১৯১০ চনৰ অনুজ্ঞাপত্ৰ (একত্ৰীকৰণ) আইনৰ ধাৰা ১৪-ৰ অধীনত অনুজ্ঞাপত্ৰ প্ৰদান কৰোঁতে, ঘৰৰ মালিকৰ সৈতে চুক্তিৰ দ্বাৰা অনুজ্ঞাপত্ৰ চৌহদৰ ভাৰতীয়াসকলে, অনুজ্ঞাপত্ৰ ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত একচেটিয়া মূল্য কিস্তিৰ দ্বাৰা পৰিশোধ কৰে। এইবোৰ ৰাজহ ব্যয় হিচাপে কৰ্তন কৰিবলৈ বিচৰা হৈছিল কিন্তু ন্যায়ালয়ে অস্বীকাৰ কৰিছিল। লৰ্ড গ্ৰীণ এম.আৰ.-য়ে প্ৰথমে বিবেচনা কৰিছিল যে পৰিশোধটো চুক্তি প্ৰদানৰ ওপৰত কিস্তি পৰিশোধ কৰা বা সম্পত্তিৰ উন্নতিৰ ওপৰত ব্যয়ৰ দৰে একে শ্ৰেণীত পৰিছিল যিটো ন্যায়াধীশে অনুজ্ঞাপত্ৰ প্ৰদান কৰাৰ চৰ্ত হিচাপে কৰিব লাগিব পাৰে। সেই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ পিছত তেওঁ এই যুক্তি অস্বীকাৰ কৰিছিল যে পৰিশোধটো একমুঠ পৰিমাণত কৰা হোৱা নাছিল কিন্তু কিস্তিৰ দ্বাৰা পৰিশোধৰ চৰিত্ৰত পাৰ্থক্য আনিছিল। তেওঁ নিম্নলিখিত ধৰণে লক্ষ্য কৰিছিল:- “যেতিয়াই এটা ম্যাদৰ বাবে অনুজ্ঞাপত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়, সেই ম্যাদৰ বাবে একচেটিয়া ক্ৰয়কৰাৰ দৰে পৰিশোধ

কৰা হয়। যেতিয়া পৰৱৰ্তী ম্যাদৰ বাবে অনুজ্ঞাপত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়, সেই ম্যাদৰ সন্দৰ্ভত একচেটিয়া মূল্য পৰিশোধ কৰিব লাগিব ইত্যাদি। যদি অনুজ্ঞাপত্ৰ নৱীকৰণ কৰা হয় তেন্তে পৰিশোধবোৰ পুনৰাবৃত্তি হয়, সেইবোৰ সাময়িক নহয় যাতে তেওঁলোকক পৰিশোধৰ মানদণ্ড প্ৰদান কৰিব পাৰে যাক ৰাজহ একাউণ্টত ডেবিট কৰিব লাগে। যি বস্ত্ৰৰ বাবে পৰিশোধ কৰা হয় সেয়া এক স্থায়ী মানদণ্ডৰ যদিও ইয়াৰ স্থিৰতা, ম্যাদৰ দৈৰ্ঘ্যৰ দ্বাৰা চৰ্তবদ্ধ হোৱা, কম সময়ৰ বাবে। এই চৰিত্ৰটোৰ পৰিশোধ মোৰ বাবে চুক্তি প্ৰদানৰ ওপৰত কিস্তি পৰিশোধ কৰাৰ দৰে একে শ্ৰেণীত পৰা যেন লাগিছে, যিটো স্বীকাৰ কৰা হৈছে যে হ্ৰাস যোগ্য নহয়।" মহান্যায়বাদী জনে এই পৰ্যবেক্ষণবোৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি উল্লেখ কৰিছিল যে সুবিধাটোৰ স্থিৰতা এনেদৰে সেই বছৰৰ সংখ্যাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল নহয় যাৰ বাবে ই বাণিজ্য চিহ্নৰ স্বত্বাধিকাৰীৰ সুবিধাৰ বাবে সাৰ দিব লাগিছিল। আমাৰ মতে, এই পৰ্যবেক্ষণবোৰ যি প্ৰসংগত কৰা হৈছে সেই সন্দৰ্ভত পঢ়িব লাগিব। বিদ্বান মাষ্টাৰ অফ দ্য ৰোলছে কেৱল কিস্তিৰ দ্বাৰা পৰিশোধ কৰাৰ প্ৰশ্নটো আলোচনা কৰি আছিল যিটোৱে ব্যয়ৰ প্ৰকৃতিত কোনো পাৰ্থক্য নকৰে। এইটো প্ৰথমে তেওঁৰ হাতত আছিল যে পৰিশোধ প্ৰশ্নত এটা মূলধনপ্ৰকৃতিৰ আছিল আৰু ইয়াৰ চুক্তি প্ৰদানৰ ওপৰত পৰিশোধ কৰা কিস্তি দৰে একে চৰিত্ৰ আৰু সেয়েহে অপৰিহাৰ্যভাৱে মূলধন প্ৰকৃতিৰ আছিল। সেই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ পিছত, তেওঁ কেৱল এই যুক্তিটো অস্বীকাৰ কৰিছিল যে যিহেতু প্ৰিমিয়ামটো এটাতকৈ অধিক কিস্তিত পৰিশোধ কৰা হৈছিল সেয়েহে ই মূলধন ব্যয়ৰ চৰিত্ৰ হেৰুৱাইছিল। আমাৰ মতে, এইটো কোৱাৰ পৰা সম্পূৰ্ণ পৃথক কথা যে সীমিত সময়ৰ বাবে সুবিধাটোৱে যিকোনো প্ৰকাৰে পৰিশোধৰ চৰিত্ৰ সলনি কৰিছিল। ভিচকাউণ্ট কেভ এল.চি.-ৰ দ্বাৰা লক্ষ্য কৰা অনুসৰি প্ৰশ্নটো সদায়ে প্ৰতিটো ঘটনাৰ পৰিস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা এটা সত্য।

আমাৰ মতে, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তই প্ৰতিবেদন দিছিল আয়কৰ আয়ুক্ত, বোম্বাই বনাম দ্য চেঞ্চুৰী স্পিনিং এণ্ড ৱিভিং এণ্ড মেনুফেক্চাৰিং কো. লিমিটেড (১) শুদ্ধ আৰু বৰ্তমানৰ ক্ষেত্ৰতো আপীলকাৰীৰ বিবাদ বিফল হ'ব লাগিব। আবেদন সেয়েহে বিফল হয় আৰু ব্যয়ৰ সৈতে বৰ্খাস্ত কৰা হয়।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীৰ এজেণ্ট: পি. এ. মেহতা।

উত্তৰদাতাৰ বাবে এজেণ্ট: আৰ. এ. গোবিন্দ।

(১) [১৯৪৭] ১৫ আই.চি.আৰ.১০৫.

@ @ @ @ @